

figuren är klädd i ett tätt åtsittande skjorta eller rock med långa och vida ärmar. Den högra figuren bär över axlarna en mantel eller kappa, vars snett fallande veck ange, att den varit fästad över den högra axeln. Den har icke haft några ärmar; den vänstra handen sticker fram direkt under mantelfällen. Vid figurens andra hand, den högra, synes konturen av en ärm. Tydligen har ristaren tänkt sig, att kvinnan under sin mantel har burit en rock eller en skjorta av samma art som mannens. Tyvärr är ristningen nedtill förstörd och sålunda ofullständig.

632. Kalmar kyrka.

Pl. 14.

Litteratur: O. v. Friesen, Anteckningar 1919 (UUB); Dagens Nyheter ²⁴/₄ 1921; Handlingar i ATA 1918, 1919, 1930, 1946; S. B. F. Jansson, Runinskriftsinventering i Uppsala län 1941—43 (ATA).

Äldre avbildningar: v. Friesen, foto 1919 (UUB); Dagens Nyheter, foto 1921 (ATA).

Denna runsten står f. n. uppställd i Kalmar kyrka, omedelbart t. v. om ingångsdörren. Den är hopsatt av sju fragment. Delar av den ursprungliga runstenen saknas alltjämt, dels ett par bitar av toppstycket, dels också stycken på vänstra sidan. Även inskriften är därför mycket fragmentarisk.

Toppstycket (med runorna - **inbiorn** ... - **op** -) anträffades år 1902 vid grävning på kyrkogården S om kyrkan, på den plats där tidigare vapenhuset har stått.

De övriga delarna av stenen, ett större stycke (med runorna **r** · **sin** · **syhsa**) och fem mindre, voro inmurade i sakristians yttre gavelvägg. Sakristian är belägen på norra sidan av kyrkan. På gavelväggens utsida, drygt 5 m. över marken, är en plåtlucka med ingång till sakristians valv. Omedelbart innanför luckan var runstenen inmurad i taket. Den hade brustit, och de fem mindre, lösa styckena togos ned vid inventeringen 1941 och placerades tills vidare i vapenhuset. År 1946 löstogs det större stycket, varefter de olika delarna sammanfogades med stenkitt och stenen uppställdes på sin nuvarande plats inne i kyrkan.

Röd sandsten. Höjd 1,12 m., största bredd 0,91 m. Toppstyckets höjd 0,67 m., bredd 0,38 m. Mellanstyckets höjd 0,73 m. Stenens tjocklek 7—10 cm. Ytan är skadad, särskilt på v. sidan. Ristningen har varit mycket skickligt huggen, med jämna och fina ristningslinjer. På stenens baksida ett kors.

Inskrift:

... **i** · **o** - ... **inbiorn** ... - **op** - **r** · **sin** · **syhsa**

... *o[k Stæ]inbiorn* ... [*br*]oð[*u*]r *sinn* **syhsa**.

»... och Stenbjörn (?) (reste efter) sin broder **syhsa**.»

Till läsningen: Övre delen av runan 3 är borta. Den kan ha varit **i**, **k** eller **l**. 4—10 **inbiorn** är fullt klart. 6 **b** har en ovanlig form; det liknar nästan ett **H**. Framför 12 **o** synes nedre delen av en bst till **r** eller **u**. 12 **o**, 13 **p** och 15 **r** äro väl bevarade. Av avståndet till 15 **r** att döma måste **r**. 14 ha varit ett **u**; endast nedersta delen av hst finnes i behåll. 17 **i** har mitt på staven en fördjupning, som möjligen är huggen. Ett **e** är sålunda möjligt, kanske sannolikt (jfr U 631). 20 **y** är säkert stunget. Mellan hst och bst finnes ett kort streck, som säkert är hugget. Båda bst i 21 **h** äro fullt säkra; runan har sålunda varit **h**. Alla runorna i namnet 19—23 **syhsa** äro säkra. Intet sk finnes vid inskriftens slut.

Inskriften har uppenbarligen slutat med orden [**ritu** · **at** · **br**]oð[**u**]r · **sin** · **syhsa**. Därframför måste, av utrymmet att döma, ha stått två namn. Det senare av dem har varit *Stæinbiorn* eller *Arinbiorn*, vilketdera kan ej avgöras. 3—4 **o** -, som föregås av ett sk, har förmodligen varit bindeordet **ok**. Det första har då varit ett mansnamn, slutande på -i.

Om namnet (ack.) **syhsa** se U 631.

På stenens baksida finnes ett numera defekt kors.